

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a z členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Milana Moravu v právnej veci navrhovateľa **A. V.**, bytom K., *zastúpeného M. V., bytom K.*, proti odporcovi **Správe katastra Pezinok**, Radničné nám. 7, Pezinok, za účasti 1/ J. H., bytom Z. a 2/ I. K., bytom N., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. V 1043/1998 zo dňa 29.7.2009, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sp/15/2009-64 zo dňa 20. októbra 2010, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 5Sp/15/2009-64 zo dňa 20. októbra 2010 **p o t v r d z u j e.**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e

I.

Odporca rozhodnutím zo dňa 29.07.2009 č. V 1043/1998 zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v katastrálnom území M., zapísanej v pozemno-knižnej vložke č. X. ako pozemok prac. č. X. – vinica o výmere 3528 m² v podiele 3/8 v prospech navrhovateľa. Rozhodol tak podľa ust. § 31 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) s odôvodnením, že dárkyňa nehnuteľnosti pani B. D. nebola vlastníčkou predmetnej nehnuteľnosti, ktorú darovacou zmluvou zo dňa 9.3.1998 darovala navrhovateľovi.

II.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom rozhodnutie odporcu č. V 1043/1998 zo dňa 29.7.2009 v súlade s ustanovením § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) potvrdil. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ako je zrejmé z dokladov, založených v spise odporcu a aj z obsahu súdneho spisu, resp. z obsahu pripojených spisov, odporca zistený skutkový stav vyhodnotil správne a vyvodil z neho správny právny záver. Pôvodnými podielovými vlastníčkami nehnuteľností zapísaných v PK vložke č. X. k. ú. M. ako parc. č. X. – vinica o výmere 3528 m², parc. č. X. – záhrada o výmere 295 m², parc. č. X. – záhrada o výmere 194 m² a parc. č. X. – vinica o výmere 1636 m² boli pani L. K. v podiele 5/8 a pani B. D. v podiele 3/8. Zmluvou z 1.3.1966, ktorú nazvali „deľbová zmluva“ si svoje spoluvlastníctvo usporiadali tak, že pani L. K. sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti parc. č. X. a pani B. D. sa stala výlučnou vlastníčkou nehnuteľností parc. č. X., X., X.. Táto deľbová zmluva bola vyznačená na príslušných listoch vlastníctva č. X. pod položkou výkazu zmien č. 51/66, keď predtým prešla riadnym a právoplatným registračným konaním na Štátnom notárstve Bratislava – vidiek v konaní č. Rl 290/66. S poukazom na ust. § 135 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) súd vychádzal z takto v príslušných operátoch a evidenciách odporcu vedeného stavu vlastníckeho práva a námietku navrhovateľa, že deľbová zmluva trpí vadami, nepovažoval za dôvodnú. Keďže výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti parc. č. X. sa stala pani L. K., B. D. ju nemohla previesť darovaním na navrhovateľa a odporca v súlade s príslušnými

ustanoveniami katastrálneho zákona správne zamietol návrh na vklad vlastníckeho práva k tejto nehnuteľnosti v prospech navrhovateľa.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žiadnemu z účastníkov konania nepriznal právo na ich náhradu, pretože navrhovateľ bol v konaní neúspešný a odporca ani zúčastnené osoby náhradu trov konania nežiadali.

III.

Proti uvedenému rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie s odôvodnením, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, nevyrovnal sa s novými skutočnosťami, ktoré boli súdu predložené a sú súčasťou spisu. Nespravodlivosť vidí v novo objavenej pochybnej del'bovej zmluve, v ktorej chýbajú podpisy oboch zmluvných strán, iným strojom je dopisovaný text o overení podpisu, absentuje podpis a pečiatka matrikára, ako aj podpis a pečiatka štátneho notára. Pri samotnom prevode nehnuteľnosti ako obdarovaný vychádzal z dostupných a záväzných údajov katastra, čím bol uvedený do omylu. Pripúšťa, že medzi pôvodnými majiteľkami nehnuteľností mohla vzniknúť nejaká ústna dohoda, ale nie v takejto podobe. Ďalšiu nespravodlivosť vidí v tom, že správa katastra nevyhovela jeho žiadosti o prejednanie veci za účasti jeho ako navrhovateľa a pána I. K. ako súčasného vlastníka nehnuteľnosti, kde mohlo prísť k dohode. Pokiaľ pán K. poukazuje na platnosť del'bovej zmluvy RI 290/66, mal by akceptovať aj geometrický plán a rozdelenie pozemkov č. A 920-12-784/65 zo dňa 28.12.1965, kde sa pozemok parc. č. X. rozdelil na pozemok parc. č. X. o výmere 2505 m², pozemok parc. č. X. o výmere 96 m², parc. č. X. o výmere 453 m² a pozemok parc. č. X. o výmere 474 m², ale v skutočnosti má na LV č. X. výmeru vyššiu o 90 m², ako má mať. Žiada preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil odporcovi na nové konanie, spísanie hodnovernej del'bovej zmluvy a následné z nej vyplývajúce rozdelenie pozemkov a aby zaviazal odporcu na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy vo výške 100 €.

Odporca vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom krajského súdu, ktorý považuje za zákonný, vecne a obsahovo správny. Uviedol, že musí rešpektovať právoplatne registrovanú zmluvu bývalým štátnym notárstvom RI 589/66, ktorú nemá právo spochybniť. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdil ako zákonný.

K odvolaniu sa vyjadril aj I. K.; uviedol, že jednoznačne trvá na tom, že je vlastníkom pozemkov parcelné číslo X., parcelné číslo X., parcelné číslo X. a parcelné číslo X., všetky v katastrálnom území mesta M., a to v súlade s úradne uzavretou a registrovanou Deľbovou zmluvou Rl 290/66 registrovanou Štátnym notárstvom Bratislava – vidiek v Bratislave dňa 16.5.1966, ktorej jeden z originálov sa nachádza na Katastrálnom úrade v Bratislave, Správe Katastra Pezinok a na jej rešpektovaní trvá. Na jej základe sa stal pozemok parcelné číslo X. výlučným vlastníctvom jeho matky L. K. a následne na základe právoplatného dedičského konania jeho. Predložené odvolanie neprináša žiadnu novú skutočnosť, opakuje iba staré a už prekonané argumenty. Navrhol, aby odvolací súd potvrdil napadnutý rozsudok krajského súdu, čím mu bude umožnené nakladať so svojím majetkom, o ktorého oprávnenosti nemá žiadne pochybnosti.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vymedzenom v odvolaní (§ 212 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolaniu nemožno vyhovieť.

Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 25. januára 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 OSP).

Predmetom odvolacieho konania v danej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu o zamietnutí návrhu na vklad vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v katastrálnom území M., zapísanej v pozemno-knižnej vložke č. X. ako pozemok parc. č. X. – vinica o výmere 3528 m² v podiele 3/8 v prospech navrhovateľa, a to z dôvodu, že predmetnú nehnuteľnosť mala navrhovateľovi darovať darovacou zmluvou z 9.3.1998 B., ktorá už v tom čase nebola jej spoluvlastníčkou.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu a konanie mu predchádzajúce najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravnom prostriedku a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že správny orgán v preskúmvanej veci postupoval v súlade s relevantnými ustanoveniami katastrálneho zákona, vo veci správne zistil skutkový stav a zo skutkových okolností vyvodil aj správny právny záver, preto jeho rozhodnutie je skutkovo a právne správne.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu, najvyšší súd s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 v spojení s § 250l ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Krajský súd sa podrobne zaoberal všetkými námietkami navrhovateľa uplatnenými v opravnom prostriedku a s dôvodmi, pre ktoré potvrdil rozhodnutie odporcu, sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje a na ne odkazuje, navyše, keď navrhovateľ v odvolaní zotrval na svojej pôvodnej argumentácii a nedoplnil ju žiadnymi relevantnými námietkami, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozsudku.

Ako vyplýva z obsahu spisu, ktorého súčasťou je aj spis administratívny, na základe zmluvy z 1.3.1966, ktorú nazvali „del'bová zmluva“, pani L. K. a pani B. D. usporiadali svoje spoluvlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam s tým, že výlučnou vlastníčkou nehnuteľnosti parc. č. X. sa stala pani L. K. Navrhovateľ túto del'bovú zmluvu odmieta akceptovať, hoci ide o zmluvu, ktorá prešla riadnym a právoplatným registračným konaním na Štátnom notárstve Bratislava – vidiek v konaní č. Rl 290/66 a následne bola vyznačená na príslušných listoch vlastníctva. Ako už uviedol súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia, v zmysle § 135 ods. 2 OSP súd pri posúdení zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu vychádza z takto zisteného a v príslušných operátoch a evidenciách odporcu vedeného stavu vlastníckeho práva a v rámci tohto konania nemá priestor na riešenie prípadného vlastníckeho sporu.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, bol vydaný na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci, preto ho podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 2 a § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 250k ods. 1 a § 250l ods. 2 OSP tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný a odporcovi nevznikol zákonný nárok na ich náhradu.

POUČENIE : Proti tomuto rozsudku **n i e** je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 25. januára 2012

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková